

Meditatief moment op 7 juli 2020 om 16.30 in de Bosbeskapel

Welkom bij dit meditatief moment vanuit de Bosbeskapel.

Mijn naam is Ypie Veer. Ik ben lid van de Bosbeskapel, die deel uit maakt van de protestantse gemeente Den Haag Zuidwest.

Ik steek nu de gemeente kaars aan, aan de paaskaars , als teken van het licht van Christus.

Mijn onderwerp vanmiddag is : psalm 42, verlangen en zoeken naar God.

Muziek

Een lied van Johann Sebastiaan Bach: Brunquell aller Güter God als bron van al het goede.
gezongen door bariton Georg Jelden

Lezing: psalm 42: 1-6

Zoals een hinde smacht
naar stromend water
zo smacht mijn ziel
naar U, o God

Mijn ziel dorst naar God,
naar de levende God,
wanneer mag ik nader komen
en Gods gelaat aanschouwen?

Tranen zijn mijn brood,
bij dag en bij nacht,
want heel de dag hoor ik zeggen:
“Waar is dan je God”

Weemoed vervult mijn ziel
nu ik mij herinner hoe
ik meeliep in een dichte stoet
en optrok naar het huis van God-
een feestelijke menigte,

juichend en lovend.

Wat ben je bedroefd mijn ziel,
en onrustig in mij.

Vestig je hoop op God,
eens zal ik hem weer loven,
mijn God die mij ziet en redt.

Overweging

Deze tekst van psalm 42, waarin het gaat over het verlangen naar God, spreekt mij bijzonder aan.

Verlangen doe je als je iets of iemand mist, dan ga je zoeken .

Zelf ben ik van jongs af aan een zoeker geweest, een zoekende gelovige. Op zoek naar wie God is.

Waar? In ons , boven ons , in de natuur? Waar zijn sporen van God? Is God een ander woord voor Liefde? Bron van al het Goede? Bron van kracht ?

God blijft voor mij veelal het grote geheim achter de dingen.

En zoals dat hert , als de dorst gestild is, toch weer naar water snakt ,zo gaat zoeken naar God ook door . Zoeken naar kennis, zoeken naar ervaren.

-De psalmdichter heeft te maken met vragen uit de omgeving. Waar is jouw God?

In onze gesecculariseerde samenleving gaat het nauwelijks over God . Maar naast dat zoeken naar God, kan er ook die tegenstem in ons zijn. Waar is God?

-Dan de 4^e strofe: Weemoed vervult mijn ziel , nu ik mij herinner hoe ik meeliep in een dichte stoet
En optrok naar het huis van God, een feestende menigte, juichend en lovend.

Juist nu, in onze huidige situatie , treft me dit gedeelte. Het niet meer met de hele gemeente kunnen
samenkomen . In een kleine groep weliswaar, maar zonder zingen. Wat een groot gemis !

Niet meer zingend loven, bidden ,danken. Juist zingend wordt geloof, verbondenheid met God
en verbondenheid met de gemeente ervaren. Zo is het althans voor mij.

-Tenslotte is er in de laatste strofe een oproep om te blijven hopen. Een zal ik Hem weer loven!

Muziek.

Psalm 42 van Mendelssohn. 2 delen.

Wie der Hirsch schreit nach Frischen Wasser ,so schreit meine Seele Gott zu dir.

Een indringende vertolking van dat verlangen.

En dan nog het: Harre auf Gott, hoop op God!

Gebed

Met de woorden van gezang 897, met een tekst van Sytse de Vries

Rusteloos ben ik, onrust beweegt mij.

Wie voedt mijn zoeken totdat ik thuis kom, gevonden door U?

Ons hart is onrustig,

Totdat het rust vindt in U.

Overall zoek ik U, nog onvindbaar. Wie stelt mijn onrust, totdat ik rust vind en vrede in U?

Schep in mij ruimte en overkom mij. Vul mijn verlangen totdat Gij zelf zult rusten in mij.

Ons hart is onrustig, totdat het rust vindt in U.

Muziek

Tenslotte weer een lied van Bach, gezongen door sopraan Johannette Zomer .

Gib dich zufrieden und sei stille in dem Gotte deines lebens

In Ihm ruht aller Freuden Fülle.

Het gaat ook over de rust , die je vindt bij God.